

Scenariusz zajęć na podstawie książki *Ada Judytka i zaginiony tałes*
Agnieszki Suchowierskiej

Autor: Alina Płaziak-Janiszewska

Typ zajęć: etyka, edukacja wczesnoszkolna

Temat: *Mama się cieszy, że mieszkamy w Białymstoku!*

Czas: 90 min

Cele

Po zajęciach uczeń:

- prezentuje własne przeżycia wynikające z kontaktu z lekturą;
- definiuje pojęcie *wielokulturowość*;
- nazywa korzyści i problemy wynikające z życia w wielokulturowej klasie.

Formy i metody pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach,
- praca w grupach,
- burza mózgów,
- techniki dramowe (wizualizacja, techniki plastyczne, rzeźba, płaszcz eksperta),
- dyskusja,
- praca z tekstem.

Materialy

- książka Agnieszki Suchowierskiej, *Ada Judytka i zaginiony tałes*, Wydawnictwo Literatura, Łódź 2017;
- kredki, kartki papieru;
- komputer z dostępem do Internetu.

Propozycje zadań

1. Nauczyciel zachęca uczniów, aby rozeszli się po sali i wykonywali opowiedziane czynności (czas i rytm ćwiczenia wyznacza nauczyciel w zależności od temperamentu klasy):

Spacerujecie teraz. spokojnie, obok was znajdują się dzieci takie jak wy, ale teraz ich nie dostrzegacie. Jesteście skupieni na powolnym rytmie kroków, na spokojnym biciu serca: bum, bum, bum... .Wieje lekki, ciepły wiatr. Podnosicie spokojnie głowy, zaczynacie dostrzegać rzeczy wokół siebie, możecie do nich podejść, dotknąć ich – jaką mają temperaturę, fakturę, kolor? Teraz dostrzegacie innych, patrzycie zdziwieni; do następnej osoby lekko się uśmiechacie, potem patrzycie każdej mijanej osobie w oczy i witacie radośnie każdą kolejną osobę. (Uczniowie witają się w dowolny sposób z najbliższymi stojącymi osobami).

2. Prowadzący zaprasza uczniów na wycieczkę do Białegostoku: pokazuje na mapie, gdzie znajduje się ta miejscowość, następnie ustala, ile kilometrów jest od ich miejsca zamieszkania. Dzieci mogą także obejrzeć, korzystając z dostępu do Internetu, zdjęcia miasta, charakterystyczne miejsca, znane postaci, etc. Nauczyciel czyta uczniom fragment książki od słów: „Mama jest dumna z tego, że jest Żydówką” (str. 15) do słów: „i Żydzi musieli uciekać” (str. 16), a także od słów: „W naszej szkole uczą się Tatarzy” (str. 26) do słów: „Niesamowity!” (str. 28)
3. Prowadzący zachęca, aby uczniowie stworzyli mapę Białegostoku na podstawie zdobytych informacji i przeczytanej książki, w tym celu dzieli klasę na pary lub w trójki. Każda z nich rysuje fragment miasta, w której rozgrywa się akcja książki. Następnie uczniowie układają fragmenty w całość. Uczestnicy zajęć spacerują w ciszy po „mieście”, oglądają ilustracje i umieszczają sylwetki bohaterów, którzy pojawiają się w książce.
4. Nauczyciel proponuje, aby uczniowie weszli w rolę różnych mieszkańców miasta (np. Ady, Kuby, mamy Ady etc.). Uczniowie rozchodzą się po sali, wybierają jedno z miejsc na mapie lub koło mapy i zastygają. Prowadzący wciela się w rolę dziennikarza i zadaje pytania uczestnikom zajęć, przykładowo.:
 - Kim jesteś?*
 - Gdzie mieszkasz?*
 - Co robisz?*
 - Kim są twoi sąsiedzi?*
 - Co myślisz o swoim mieście?*
 - Jakie problemy dostrzegasz w związku taką różnorodnością ludzi?*
 - Skąd wiesz, że Twój sąsiad jest Czeczenem, Żydem, Tatarem?*
 - Czego nauczyłeś się od swojego sąsiada? Etc.*

5. Nauczyciel rozdaje uczniom kartki wielkości kart do gry. Zadaniem uczniów jest wypisanie jak najwięcej przymiotników określających miasto Białystok. Zebrane karty uczniowie układają w słoneczko, w promieniach znajdują się te same określenia. Następnie dzieci analizują swoją pracę (jakie określenia pojawiły się najczęściej/najrzadziej?, dlaczego?).

6. Prowadzący dyskutuje z uczniami:
Czy w waszej szkole uczą się dzieci z innych krajów, różnych religii?
Jakie problemy wynikają z tego?
W jaki sposób udaje się wam rozwiązywać problemy?
Co to znaczy, że Białystok jest miastem wielokulturowym?
Dlaczego mama Ady cieszy się, że mieszka w Białymstoku?

7. Nauczyciel dzieli uczniów na zespoły, które tworzą plakaty na temat korzyści wynikających różnorodności w szkole / mieście.

8. Nauczyciel, po prezentacji plakatów, prosi uczniów o wymienienie czynników czy cech ludzi, które pozwalają żyć zgodnie w tak różnorodnym, wielokulturowym mieście.

9. Na zakończenie lekcji nauczyciel zaprasza uczniów, aby w grupach (albo wspólnie) zbudowali rzeźby z własnych ciał pt. „Wielokulturowość”, na znak nauczyciela (np. dzwoneczek, klaśnięcie w dłonie) wykrzykują: „Wielokulturowość to ...”.